

[Indenrigsministeren]

rende speciallæge med deraf følgende ansvar for normal færdigbehandling af patienterne.

Sundhedsstyrelsen afgav i maj 1983 en redegørelse til indenrigsministeriet om disse spørgsmål.

Af sundhedsstyrelsens notat fremgår bl.a., at det er muligt at udlægge en ikke uvæsentlig del af sygehusvæsenets nuværende opgaver til lægepraksis. Størrelsesordenen er skønsmæssigt opgjort til 8-10 pct. af sygehusvæsenets driftsudgifter. Tilsvarende beløb skønnes at kunne spares i sygehusvæsenet ved overførsel af opgaver til socialektoren.

Lægepraksis er imidlertid ikke umiddelbart rustet til at overtage mere end marginale opgaver fra sygehusvæsenet, dels på grund af den nuværende kapacitet/antal læger i praksis, dels på grund af de eksisterende sygesikringsoverenskomster, hvis ydelser er baseret på den nuværende traditionelle, selvgroede opgavefordeling, samt i nogle tilfælde på grund af hindringer i lovgivningen.

Endelig kan nævnes, at det fremgår af sundhedsstyrelsens notat, at det er uafklaret, om udlægningen af opgaver vil medføre en samlet økonomisk besparelse, dvs. om besparelserne i sygehusvæsenet vil overstige merudgifterne i lægepraksis (og i socialektoren) eller ikke.

Jeg har derfor besluttet, at der skal ned sættes et udvalg, der får til opgave at foretage en tilbundsgående undersøgelse af mulighederne for og det hensigtsmæssige i at overføre opgaver fra sygehusvæsenet til lægepraksis.

Udvalget vil blive nedsat i nær fremtid.

Spm. nr. S 1566

Til *indenrigsministeren* (17/8 83) af:

Tove Niemann (FP):

»Vil ministeren træffe foranstaltninger til effektivt at stoppe tilbøbene til statslig lægemiddelinformaton?«

Begrundelse

De tidligere socialdemokratiske regeringer var i samarbejde med den socialdemokratiske ledede almindelige lægeforening langt fremme med planerne om at oprette en statslig lægemiddelinformation med dertil knyttet bureaukrati og unødvendigt forbrug af skatteborgernes penge.

Besvarelse (25/8 83):

Indenrigsministeren (Britta Schall Holberg):

Spørgsmålet om etablering af en statslig lægemiddelinformation har været drøftet flere gange af folketinget, senest i forbindelse med behandlingen af det forslag til folketingsbeslutning om oprettelse af en statslig lægemiddelinformation, som en række socialdemokratiske folketingsmedlemmer fremsatte den 17. november 1982.

Under 1. behandlingen af dette forslag vendte jeg mig mod tanken om at indføre en statslig lægemiddelinformationvirksomhed. Som begrundelse for min indstilling nævnte jeg bl.a., at lægerne allerede ad forskellige kanaler modtog en omfattende og nyttig information om lægemidler, og at en statslig information næppe ville påvirke omfanget af informationerne over for lægerne i nedadgående retning, således som forslagsstillerne anførte.

Jeg fremhævede endvidere, at etablering af en statslig informationsvirksomhed ikke harmonerede med to af regeringens hovedsigtter, nemlig dels at forenkle og afbureaukratisere, dels at opnå betydelige besparelser på de offentlige budgetter.

Som bekendt viste folketingsbehandlingen af det pågældende forslag, at der næppe ville kunne samles et flertal bag forslaget.

Spm. nr. S 1567

Til *ministeren for offentlige arbejder* (17/8 83) af:

Tove Niemann (FP):

»Finder ministeren det ikke ejendommeligt, at mange feriesteder langs Jyllands vestkyst om morgenen har dagfriske tyske aviser, medens danske aviser ofte først er fremme dagen efter?«

Begrundelse

Ministeren for offentlige arbejder har lige meddelt, at nu skulle alle postvæsenets problemer næsten være løst og posten komme til tiden. Det virker derfor meget ejendommeligt, at talrige af disse abonnenter, bl.a. i Vestjylland, gang på gang ikke får deres morgenaviser fra hovedstaden. Desværre er aviserne ofte forsinket endog et par dage. I den forbindelse kan det til ministerens orientering oplyses, at mange feriesteder langs